

iij øreslandh iordh i Eedhmadhom, ij øreslandh i Skælby oc iij ørtoklandh i Ekæby liggiandhe i Wansøø sokn, oc for:de Tordh Peterson han gaff mik igeen enne halfwe ortok minne en v oreslandh iordh i Aasby i Hælgarna sokn oc hwsin meth oc dj [= j] ørtoklandh i Sandom i Tordz aker, swa meth skæl, at kan thet swa hændha, at thetta for:da gooz kan igeen driwas meth lagh oc rættom domum oc bætre beuisningh, tha tilægnar jak mik oc myna arfwa at widherleggia honum oc hans arffwum swa got gooz i swa godho læghe, som thetta for:da gooz liggia kundhe. Thy affhendher jak mik oc mynom arffwum thetta for:da gooz¹⁾, hindra æller qwælia i nokrahanda matto, oc tilægnar jak honom oc hans arffwum styra oc radha til æwerdelika ægho. These ærw fasthane ower thy for:do bytheno: Petrus i Malmby, Johannes Henrici, Olaff Niclisson, Jwan Mule, Torsteen i Roosøghom, Pether Inge-walsson, Arwidus i Askarnum, Niclis i Eneby, Benedictus i(n) Grindom, Petrus Bentson, Joan Æbbason, Petrus i(n) Nybele. Til mere wisso oc witnisbørdh, tha bedhis jak biskædhelika manna incigle fore thetta breff, som ær herra Niclissa, dækins i Strengenæsi, Wlffs Swnason, hæræzhøfdhingans, Mattissa Ødgislasons i Lagnøø. Datum in Bergom, anno Domini mcdxvj^o, die omnium sanctorum.

Sigillen: N. 1 utplånadt; N. 2 och 3 saknas.

2298.

1416 d. 1 Nov.

Riddaren Nils Magnusson och hans hustru Rikissa afträda till Alvastra kloster gården Norrø, som de sålt för 200 lödiga mark och som natt och år varit deras arfwingar till lösen hembjuden.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Alle the dande mæn, som thetta breff see æller høra, helsar jak Niclis Magnusson riddare ok myn ælskelika husfru Rijkizza æuerdelika meth warom Herra. Thet skal allom witherlikit wara, swa them som æpterkomande æra som the nw æra, at iak badhe oppa myna wægne ok swa oppa mynne husfrva wægna hauer vpbudhit i dandemanna næruaru, som ær Joan Gædda, Bænk Niclisson ok Jøsse Hæggason, mynom næstha æruingom, som ær Knwt Stensson, myn systheron, ok Philippus Boonde, som æghir myna systherdotter, at lösa innan nat ok aar myn gaardh Norrø, huilkin gaardh mynne husfrv morghongaua ær, som henne breff wtuisar, ok samuledh budhum wy hon vpp a hærædztinget fore alla hærædhena, swa som laghboken wtuisar, huilkin gaardh badhe iak ok hoon saalt hauom Aluastra klosthre for thu hundradha lödhugha mark i køniska wikth, meth swadana foroordh, at myn næstha æruinge sculde han lösa innan nat ok aar, som før ær sakt, swasom laghboken vtuisar; ok mædhan the haua thet æy giorth, tha ær then for:da gaardhen laghlika vpbudhin ok hauer laghlika standith at lösa ok ær enkte forswmat i engom articulic, som landzlagh til sigher, ok thy hauer jak then for:da gardhen meth allom laghum affhænth mik ok mynom aruom ok skutith han vnder Aluastra klosther, meth allan rætheth til æuerdelika ægho. Ok ware thet swa at nakar wilde thet sighia, at jak hauer the for:da pæninga æy füllelika vpburit, tha swarar jak ther

¹⁾ Här hafva några ord i originalet öfverhoppats.

swa til, at ther enkte bristher meer vti æn hundradha lybiska mark, ok tha hopas mik til Gudh ok til mith hærschap at engin kan mik thet formena at jak æy ma giua swa mykit for alla myna forældra siæla ok for all myn sydzken, som huilas i samw klostreno, ok iak hauer siæluer tænkt at huilas ther nær them, ok ængin aff allom them hawer styrkt meth enne torff jordh thy for:da klosthreno. Ok huilkin aff mynom æruingom thetta hæær vilia hindra ællir krænkiæ mædhan jak hauer thet giorth for alla mynna forældra siælarykt i mynne wælmakt, tha Gudh aldzuallagher krænke han badhe til lijff ok siæl ok taghi æuerdelika færdømilse fore Gudz rætuisa doom æforwtan ænda. Til mere wisso ok vitnisbyrdh hænger jak ok myn ælskelika husfrv Rijkizza war incigle for thetta breff ok bedhoms ærlika manna ok wælbyrdugha, som ær herra Suens Stwææ, herra Knwtz Vdsons, riddara, Suen Baatz ok Knwt Bænktons incigle hær ok fore at hængia, som screuat ær anno Domini m^ocd^oxvi^o, ipso die omnium sanctorum.

Sigillen: N. 1, 3—6 saknas; N. 2. Endast venstra delen af skölden återstår; rutad; af omskriften læses blott . . . LAS.

2299. 1416¹⁾ d. 1 Nov. Vadstena kloster.

Vadstena kloster till domprosten och domkapitlet i Linköping med begäran att de måtte besegla det bref, hvarmed Magnus Eriksson till klostret skänkt sina egodelar i Konungssund.

Afskr. i Codex 6 (Benz.) i Upsala Univ:s bibl., fol. 53 v.

Humillima et deuota nostri recommendacione in Domino sincere premissa. Reuerendi patres et domini! Ad aures vestras non ambigimus peruenisse, quod nobilis vir Magnus Ericsson, consorte sua iam ante annum de medio sublata, vouit in deuocionis spiritu religionis nostre iugo collum submittere sine fraude et post multas laboriosas instancias tandem nostri consensus adhoc adepta beniuolencia, bona sua in Konungxsundh monasterio nostro contulit perpetuo possidenda, literas nobis super huiusmodi donacione conficiens sigillo suo roboratas, quas reuerendis patribus vestris cum latore presencium transmittimus, humiliter supplicantes quatenus eadem eciam sigillo vestro nunc dignemini confirmare, quemadmodum vos facturos, sicut ipse asseruit, ei alias promisistis, et si dicte litere ex aquarum inundacione casualiter deformate reuerendis patribus vestris aliquam ammiracionem intulerint uel horrorem, non ideo tamen uelitis retrahi a promisso, nam cum dictus Magnus iter sue peregrinacionis arriperet, literas illas a nobis repetiit, vt sigillum uestrum cum ad Linköpiam ueniret personaliter procuraret, sed pre uarietate rerum disponendarum nimium distractus obliuioni tradidit, quod facere firmiter intendebat; post dies autem aliquos eadem literas taliter in sacco suo sicut cernitis decoloratas nobis remisit cum famulo suo, instanter supplicans vt quod sua negligenter pretermisit obliuio, nostra sollicitudo diligencius adimpleret. Idcirco reuerendi patres et domini, tam nostrum quam suum affectum nunc deducere dignemini in effectum. Reuerendas paternitates

¹⁾ Saknar år, men bör hänföras till ofvanstående, enligt Diar. Vadstenense, som omtalar att Magnus Erikssons hustru, Katarina Stensdotter, afled 1415.